

La llum dels presos de Lledoners

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 17 d'octubre de 2020
Amics, amigues,

Avui (14-X-2020) fa un any de la ignominiosa sentència contra els líders independentistes catalans, acusats de cometre delictes que no havien comès, per un tribunal, l'anomenat Supremo, compost per uns quants jutges engegats per l'afany de venjança i posseïts pel dimoni, o sigui, endimoniats. A aquests, el dimoni no els hi traurà de dintre ningú, ni els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola, CEE, amb el seu president exorcista al capdavant, perquè són de la mateixa corda, amics de l'*emèrito* i de l'*enterado* (recordeu els *enterado* que signava el *caudillo* Franco? Suposaven la pena de mort per als que no pensaven com ell), doncs aquest Borbó, nét d'aquell i hereu del seu estil, l'actual *enterado*, signa sovint algun *A por ellos*, que és la versió borbònica actual.

Avui, el diari *El Punt Avui* publica una carta de Jordi Turull titulada "Encenguem una espelma", plena de claredat i coratge, en la qual recorda que la justícia, a l'Estat, es fa en nom del rei; ja està tot dit i entès. Parla que hi ha gent que, per consolar-los, els diu que el temps passa de pressa; ell explica de com diferent passa el temps a la presó i defora. Es lamenta de com dóna de si el temps a fora o a la presó. A la presó no es pot fer gran cosa. Jo li dic: Jordi, vosaltres a la presó heu fet molt més que milions de ciutadans junts, ja no diguem que els partits independentistes que han perdut, i encara perden, el temps en picabaralles que als independentistes de base ens fan posar malalts. Des de la presó ho veieu més clar i ens ho feu veure als qui som defora. Si no fos per vosaltres, alguns potser ja hauríem plegat: "vosaltres manteniu encesa l'espelma". Ens hi ajuda la fe en el futur que vosaltres esteu llaurant i adobant i que els

nostres fills i néts en recolliran els fruits, els fruits de la llibertat, la democràcia i la justícia autèntica. Gràcies, Jordi i tots els injustament empresonats i perseguits pel nostre gran i just somni de la República Catalana. Tens raó quan dius: "Som la punta de l'iceberg del càstig". A les tenebres i a les clavegueres de l'Estat amb tots els seus poders fàctics hi ha molta més fam de càstig del que veiem. Estem preparats per tot, també per aquell dia en què, com tu dius "Arribarà el dia que no podran enfosquir tant desig de llibertat".

Ara, la pandèmia rebrota; els presos polítics la pateixen molt pitjor que la immensa majoria de nosaltres, tret dels ingressats a les UCI i, no diguem, els qui han mort i les seves famílies. Jordi Turull la pateix doblement, pel seu bàrbar confinament i perquè està adolorit per la mort del seu pare, aquell home venerable que ajudava a inserir els presos quan sortien desorientats de la presó. Així li paga la justícia espanyola, que hauria de ser l'encarregada de fer-ho, la seva generositat: deixant-lo morir amb el seu fill a la presó injustament. Això d'injustament, que per a molts deu semblar una opinió personal, només cal comprovar-ho llegint "opinions" de comitès de les Nacions Unides, d'Amnistia Internacional, de l'ITW, crec que vol dir l'Observatori Internacional de Judicis, representants dels quals van assistir a la bufonada del judici del Tribunal Supremo i de tants organismes i personalitats mundials independents. Recordem les rebotades que ha rebut l'Estat espanyol i la seva "justícia" quan ha intentat extradir reiteradament els nostres exiliats polítics i socials. Esperem la justícia del Tribunal Europeu de Drets Humans i altres internacionals. Sí, rebotaran la mesquinesa judicial i política espanyola però, mentrestant, als presos i preses polítiques i les seves famílies els han robat immoralment i perniciosament els millors anys de la seva vida. Ho puc dir perquè jo ja els he passat aquests anys i ho sé. Ara, a la que en diuen quarta edat, només em queda, família (la que em queda) a banda, la ploma o

el teclat per denunciar com puc la injustícia i la maldat d'uns quants, masses.

Ara, a Llerona hi ha tempesta i haig de desconnectar antenes, wifi i altres aparells. Quan acabi, enviaré aquesta modesta però sincera carta perquè uns quants conciutadans i residents a l'estranger sàpiguen quelcom del que passa aquí.

Vostre,